

[Willhøj]m]

fentliggørelse eller ikke-offentliggørelse. Vi skal ikke have én sag til, når det drejer sig om vore egne energiresourcer, hvor befolkningen ikke må få at vide, på hvilke vilkår de skal i land, og derfor kan man lige så godt først som sidst gøre sig klart, at grundlaget for den snak, man skal have, må være: hvad er det for et lovgrundlag, man skal have for de fremtidige kontrakter? Jeg kan ikke se, at det er tænkeligt med et lovgrundlag, der siger andet end offentliggørelse. Jeg kan ikke se, at der er andre muligheder. Det skal være af en sådan art, at den danske presse og den danske befolkning har fuldstændigt kendskab til, hvad det er, regeringen nu går og laver med hensyn til vores egen olie.

Så vil jeg godt sige til hr. Niels Helveg Petersen, at mig undrer det ikke – og det ved han godt – at de radikale placerer sig som et fuldkommen sort parti med, som hr. Gert Petersen beskrev det, disse tilnærmelser og disse forsøg på at få et samarbejde i stand, som ikke er lykkedes denne gang, med venstre og konservative. Jeg vil lade det radikale venstre, i hvert fald hr. Niels Helveg Petersen, at det har været klart udtrykt hele vejen igennem. Hr. Niels Helveg Petersen sagde klart og tydeligt i valgkampen, at det er de gamle partier, der må til, og at der ikke kan benyttes skiftende flertal; specielt kan der ikke laves noget som helst sammen med venstrefløjen. Men jeg synes, det skal trækkes op, fordi der er mange radikale, måske er der endda et par i gruppen, men der er i hvert fald mange ude omkring i landet – også nogle af dem, der deltager meget i den offentlige debat – der stadig væk har forestillinger om, at de radikale ikke er et sort, men bare et gråt eller lidt meleret parti. Det passer altså ikke, og jeg vil gerne takke hr. Niels Helveg Petersen for, at han har gjort det så stjerneklart i denne debat. Han siger først, at det radikale venstre beklager stærkt, at det ikke lykkedes at skabe enighed mellem de fire gamle partier, og så siger han noget, der er ganske i strid med hans måde at modtage regeringens oplæg til påskeægget på, for det var egentlig en meget fornuftig måde, set med mine øjne. Han startede nemlig dér i april, eller hvornår det nu var, med at sige: »Hvad der i hvert fald ikke er behov for netop nu, er offentlige besparelser.« Og hvad siger han nu om påskeægget, efter at de offentlige besparelser blev større, end de var i

regeringens udspil? Han siger: »Det repræsenterer en bedre løsning end foreslået oprindeligt af regeringen.« Og endelig slår han fast spalte op og spalte ned, som man vil kunne læse, når man får fortrykket, at det værste af alt i denne verden er de skiftende flertal. Det værste af alt er ikke at få sammentømret de fire gamle partier, det værste af alt er, hvis socialdemokratiet får mulighed for at svinge lidt og lave sine mærkelige balancer – som man kalder det – ved at benytte skiftende flertal, som man delvis gjorde i december. Det er simpelt hen det værste af alt, og derfor kan man med god ret stille ham det spørgsmål, som hr. Gert Petersen stillede: hvordan forestiller de radikale sig at det, de påstår at forfølge på energipolitikens område, på skattepolitikens område osv., nogen sinde skal blive realiseret med det samarbejde? Det hænger ikke sammen, men jeg takker hr. Niels Helveg Petersen for, at han så klart og tydeligt har slået fast, hvad langt fra er gået op for alle de menige radikale, de radikale proselytter eller de radikale læserbrevsskribenter og kronikskribenter rundt omkring. De tror måske, der foregår et eller andet med, at de radikale sammen med socialdemokratiet og SF og måske venstrefløjen skulle lave et eller andet fornuftigt, der så anderledes ud end denne sorte politik. Men da har hr. Niels Helveg Petersen klart og tydeligt fået slået fast, at det i hvert fald ikke er hans politik. Det skal være det sorteste sorte, og den må gerne få en tand til som betaling for at få venstre og de konservative med.

Chr. Christensen (KrF):

Hr. Christophersen var inde på, at de fire forligspartier ville bære det fulde ansvar, hvis dette gik galt, og det er rigtigt, disse fire partier vil få tillagt et meget stort ansvar. Det er netop den risiko, man løber, når man tager et medansvar for udviklingen.

Jeg vil gerne sige, at netop venstre, som berettiget har ført sig frem i befolkningen som et ansvarligt parti – det er jo ikke et år siden, de sad med en del af regeringsmagten og dermed selvfølgelig også en del ansvar for den situation, vi er i nu – har ikke her villet tage et medansvar. Det er jo klart, at i det øjeblik noget går galt, får de, der har ansvaret for linjen eller for toget eller for vognen,